

عربی دوازدهم

میتو طه دوم

(نکات و خلاصه درس)

(مشترک (یا ضمی تجربی))

(تمامی حقوق متعلق به مجتمع آموزشی و پژوهشی ثمین می باشد.)

الدَّرْسُ الْثَّالِثُ: الْكُتُبُ طَعَامُ الْفِكْرِ

درس سوم: کتاب ها غذای فکر هستند

(عَنْ كِتَابِ «أَنَا» لِعَبَّاسِ مَحْمودِ الْعَقَادِ، بِتَصْرِيفِ)

از کتاب «أَنَا» نوشته عباس محمود العقاد با تصرف

إِنَّ الْكُتُبَ طَعَامُ الْفِكْرِ، وَلِكُلِّ فِكْرٍ طَعَامٌ،

كتاب ها خوارک اند و هر اندیشه ای خوراکی دارد

كَمَا تَوَجَّدُ أَطْعَمَةً لِكُلِّ جِسمٍ.

همانگونه که برای هر بدنی خوارک هایی یافت می شود.

وَ مِنْ مَزايا الْجِسمِ الْقَوِيِّ أَنَّهُ يَجْذُبُ غِذَاءً مُنْاسِبًا لِنَفْسِهِ،

از جمله مزایای بدن قوی این است که خوراکی مناسبی را برای خودش جذب می کند.

وَ كَذَلِكَ إِنْسَانُ الْعَاقِلِ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَجِدَ غِذَاءً فِكْرِيًّا فِي كُلِّ مَوْضَعٍ،

به همین ترتیب، انسان عاقل در هر موضوعی می تواند خوراکی فکری پیدا کند.

وَ إِنَّ التَّحْدِيدَ فِي اخْتِيَارِ الْكُتُبِ كَالْتَحْدِيدِ فِي اخْتِيَارِ الطَّعَامِ،

محدودسازی در گزینش «کتاب ها» مانند محدودسازی در گزینش خوراکی است.

كِلَاهُمَا لَا يَكُونُ إِلَّا لِطِفْلٍ أَوْ مَرِيضٍ.

هر دوی آنها فقط برای یک کودک یا یک فرد بیمار است.

إِذَا كَانَ لَكَ فِكْرٌ قَادِرٌ تَسْتَطِيعُ بِهِ أَنْ تَفْهَمَ مَا تَقْرَأُ؛ فَأَقْرَأْ مَا تُحِبُّ مِنَ الْكُتُبِ؛

اگر ذهن توافقنده دارید که با آن می توانید آنچه را که می خوانید درک کنید. هر کدام از کتاب هایی را که دوست

دارید بخوانید.

فَالْتَّجَارِبُ لَا تُعْنِينَا عَنِ الْكُتُبِ؛

تجربه ها ما را از کتاب ها بی نیاز نمی کنند.

١٢
عَرَبِيٌّ دُوازِدْهُمْ
مُتوَطِّهٌ دُوَمٌ

لأنَّ الْكُتُبَ تَجَارِبُ الْأَمْمَ عَلَى مَرَآةِ السَّنِينَ،
زِيَّرَا كِتَابَهَا تَجَربَهَا مُلْتَهَا (امتَهَا) در گذر هزاران سال هستند.
وَ لَا يُمْكِنُ أَنْ تَبْلُغَ تَجَربَهُ الْفَرِيدِ الْوَاحِدِ أَكْثَرَ مِنْ عَشَرَاتِ السَّنِينَ.
وَ امْكَان ندارد که تجربه یک فرد بیشتر از ده سال «چند دهه» باشد.
وَ لَا أَظْنُ أَنْ هُنَاكَ كُتُبًاً مُكَرَّرَةً؟
وَ فَكَرْ نَمِيَ كَمْ كِتَابٌ هَذِهِ تَكْرَارِيَ وَجُودُ دَاشْتَهِ باشَد.
لِأَنِّي أَعْتَقُدُ أَنَّ الْفِكْرَةَ الْوَاحِدَةَ إِذَا طَرَحَهَا أَلْفُ كَاتِبٍ، أَصْبَحَتْ أَلْفَ فِكْرَةً.
زِيَّرَا مِنْ بَرِّ اِيَّنْ باورِمْ (اعتقاد دارم) که یک فکر را اگر هزار نویسنده مطرح کنند، هزار فکر می شود.
وَ لِهَذَا أَرِيدُ أَنْ أَفْرِأَ فِي الْمَوْضِوِعِ الْوَاحِدِ آرَاءَ عِدَّةِ كُتَّابٍ؛
بنابر این می خواهم در یک موضوع (موضوع یکسان) نظرهای چند نویسنده را بخوانم.
لِأَنَّ هَذَا الْعَمَلُ أَمْتَعٌ وَ أَنْفَعٌ مِنْ قِرَاءَةِ الْمَوْضِوِعَاتِ الْمُتَعَدِّدَةِ.
زِيَّرَا این کار لذت بخش تر و سودمندتر از خواندن موضوعات مختلف است.
فَمَثَلًاً أَفْرِأَ فِي حَيَاةِ «نَابِلِيُونَ» آرَاءَ ثَلَاثَيَّنَ كَاتِبًاً،
مثلا در مورد زندگی ناپلئون نظرات سی نویسنده را می خوانم.
وَ أَنَا وَاثِقُ أَنَّ كُلَّ كَاتِبٍ قَدْ وَصَفَ نَابِلِيُونَ بِأَوْصَافٍ لَا تُشْبِهُ أَوْصَافَ الْكُتُبِ الْأَخَرِينَ.
وَ مِنْ مَطْمَئِنَ هَسْتَمْ که هر نویسنده ای ناپلئون را با توصیفاتی توصیف کرده است که به توصیف نویسندهان دیگر
شباہتی ندارد.
فَرِبْ كِتَابٍ يَجْتَهِدُ الْقَارِئُ فِي قِرَاءَتِهِ، ثُمَّ لَا يَخْرُجُ مِنْهُ بِفَائِدَةٍ،
شاید کتابی که خواننده در خواندن آن سخت تلاش کند، سپس سودی از آن نبرد.
وَ رُبْ كِتَابٍ يَنَصَّفُهُ قَارِئُهُ؛ فَيُؤْرِثُ فِي نَفْسِهِ تَأثِيرًا عَمِيقًا يَظْهَرُ فِي آرَائِهِ.
وَ چَهْ بَسَا كَاتِبٍ كَهْ خواننده اش آن را سریع مطالعه کند (ورق بزند)، امّا تأثیری ژرف در روح او می گذارد که در اندیشه
هایش آشکار می شود.

الْعَرَبِيَّةُ دُوَازِدْهُمْ

أَمَا الْكِتَابُ الْمُفَيْدُ فَهُوَ الدُّلُّ يَزِيدُ مَعْرِفَتَكَ فِي الْحَيَاةِ وَ قُوَّتَكَ عَلَى الْقُلُومِ وَ الْعَمَلِ،

وَ امَا الْكِتابُ سُودَمِنْدُ، كِتابِي اسْتَ کَه دَانِش شَما رَا در زَنْدَگِي وَ قَدرَتْ شَما رَا بَرْ دَرَک وَ عَملَ كَرْدَنْ افْزاِيش مَيْ دَهَدَ.

فَإِذَا وَجَدْتَ ذَلِكَ فِي كِتابِ، کَانَ جَدِيرًا بِالْعِنَاءِ وَ التَّقْدِيرِ.

معْنَى: اَكْرَآن رَا در کِتابِي بِيَابِيدِ، قَابِلَ تَوْجِهِ وَ قَدْرَانِي اسْتَ.

الْعَقَادُ أَدِيبٌ وَ صَحَافِيٌّ وَ مُفْكَرٌ وَ شَاعِرٌ مَصْرِيٌّ؛ أَمْهُ مِنْ أَصْلٍ كُرْدِيٍّ.

معْنَى: عَقَادُ اَدِيبِ، رُوزَنَامَه نَگَارِ، اَندِيشْمَنْدُ وَ سَرَایِنَدَه اَيِّ مَصْرِي اسْتَ؛ مَادرُ او اَصَالتِي كَرْدِي دَارَدَ.

فَكَانَ الْعَقَادُ لَا يَرَى الْجَمَالَ إِلَّا الْحُرْيَّةَ؛

معْنَى: پَس عَقَادُ زَيَبِي رَا جَزَ آزَادِي نَمِي دَيدَ.

وَ لِهَذَا لَا نُشَاهِدُ فِي حَيَاتِهِ إِلَّا النَّشَاطُ عَلَى رَغْمِ طَرْفَوْهِ الْفَاسِيَّةِ.

معْنَى: بَه هَمِينَ دَلِيل اسْتَ کَه با وجود شَرَايِط سَخْت در زَنْدَگِي او فَقْطَ فَعَالِيَت (شَادَابِي) مَيْ بِيَنِيمَ.

يُقَائِلُ إِنَّهُ قَرَأً آلَافَ الْكُتُبِ.

گَفْتَه مَيْ شَودَ کَه او هَزارَانَ کِتابَ خَوانَدَه اسْتَ.

وَ هُوَ مِنْ أَهَمِ الْكُتُبِ فِي مِصْرَ.

این یکی از مهمترین نویسندها مَصر اسْتَ.

فَقَدْ أَضَافَ إِلَى الْمَكْتَبَةِ الْعَرَبِيَّةِ أَكْثَرَ مِنْ مِئَةَ کِتابٍ فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلَفَةِ.

بَيْ گَمَان او بَيْش از صَد عنوانَ کِتابَ در زَمِينَه هَای مُخْتَلَفَ بَه کِتابَخَانَه عَربِي اَضاَفَه كَرَدَه اسْتَ.

ما دَرَسَ الْعَقَادُ إِلَّا فِي الْمَرْحَلَةِ الْابْنِدَائِيَّةِ، لِعَدَمِ وُجُودِ مَدْرَسَةِ ثَانَوِيَّةٍ فِي مُحَافَظَةِ أَسْوَانَ الَّتِي وُلِدَ وَ نَشَأَ فِيهَا.

عقَاد به دَلِيلَ نَبُودَنْ دَبِيرَسَتَانَ در استَانِ اَسْوَانَ کَه در آن متَولَد شَدَ وَ پَرَورَش يَافتَ، فَقْطَ تَا مرَحلَه دَبِستانَ درسَ خَوانَدَه استَ.

وَ مَا اسْتَطَاعَتْ أَسْرَتُهُ أَنْ تُرْسِلَهُ إِلَى الْقَاهِرَةِ لِتَكْمِيلِ درَاسَتِهِ.

خَانَوَادَه اَش نَتوَانَسَتَند او رَا بِرَايِ تَكْمِيلِ تحصِيلَاتِش بَه قَاهِرَه بِفَرَسَتَندَ.

فَمَا اعْتَمَدَ الْعَقَادُ إِلَّا عَلَى نَفْسِهِ.

پَس عَقَادُ فقط بَرْ خَوْدَش تَكِيهَ كَردَ.

١٢ عَرَبِي دَوازِدَه مُتَوَطِّه دَوْمَ

وَقَدْ تَعْلَمَ الْأَنْجِلِيزِيَّةِ مِنَ السَّيَاحِ الَّذِينَ كَانُوا يَاتُونَ إِلَى مِصْرَ لِزِيَارَةِ الْآثارِ التَّارِيْخِيَّةِ.
او زبان انگلیسی را از گردشگرانی که برای بازدید از آثار تاریخی به مصر می آمدند آموخت.

«قواعد»

اسلوب استثناء:

آیا تا به حال جملاتی مانند «همه ی دانش آموزان به جز علی آمدند» را شنیده اید؟

مُعَادِل حَمْلِه بِالاَدْرِي زَيَّان عَبْدِ الرَّحْمَن شُوَد: «جَاءَ كَانَ التَّلَامِذَ الْأَعْلَى»

حمله دارای اسلوب استثناء از سه کن تشکیل شده است:

۱- **مُستَثْنَى** (کلمه‌ای که از کلمه با حمله‌ی ما قل حدا شده است) ← علیاً

2-**مُسْتَشْنِي** منه (كلمه اي که مستثنی از آن جدا شده است) ← **كُل التلاميذ**

3- ادات استثناء (اداتی که مستثنی منه را از مستثنی جدا می کند) ← إلا

1) نَجَحَ الْزَمَلَاءُ فِي الْإِمْتِنَانِ إِلَّا هُشَامًا هم کلاسی ها به جز هشام در امتحان موفق شدند.

2) الْرُّمَلَاءَ نَجَحُوا فِي الْإِمْتِنَانِ إِلَّا هَشَامًا. هُمْ كُلَّا سَيِّدُونَا بِهِ جُزْ هَشَامٍ دَرِ امْتِنَانٍ مُوْفَقٌ شَدِيدٌ.

3) الزَّمَلَاءُ حَضَرُوا فِي صَالَةِ الْامْتِحَانِ إِلَّا حَامِدٌ. هُمْ كَلَّا سِيَّهُ هَا بِهِ جُزْ حَامِدٌ دَرِ سَالَنِ امْتِحَانٍ حَاضِرٌ شَدِيدٌ.

(مُسْتَثْنَى مِنْهُ، ضمیر «وَاو» در «نَحْوًا» نیست، بلکه مرجع این «وَاو» بمعنى «الْزَمَلَاءُ»؛ مُسْتَثْنَى مِنْهُ است.)

٤) كُلُّ شَيْءٍ يَنْقُصُ بِالْإِنْفَاقِ إِلَّا الْعِلْمُ. هر چیزی با انفاق کم می شود به جز علم.

نکته‌ها

- ❖ مستثنی نقش است.
- ❖ مستثنی منه نقش نیست و معمولاً در جمله نقش فاعل، مفعول، مبتدا و ... را دارد.

اسلوب حصر:

حصر با إِلَّا:

• یکی از راه‌های حصر (محدود کردن) در زبان عربی استفاده از «نفی» است. برای «اختصاص و حصر» از اسلوب حصر استفاده می‌کنیم.

- «إِلَّا» در این اسلوب (حصر)، برای استثناء می‌آید؛ بلکه برای «اختصاص و حصر» است.
  - «حصر» یعنی اختصاص دادن چیزی به کسی یا موضوعی.
- ماين اسلوب معمولاً هنگامی است که چیش از «إِلَّا» یک جمله‌ی منفی آمده باشد و مستثنی منه در جمله ذکر نشده باشد.
- «ما فَازَ إِلَّا صَادِقٌ» یعنی «کسی جز راستگو موفق نشد». یا «تنها راستگو موفق شد.» در این جمله موقفیت را بر شخص راستگو منحصر کرده و از دروغگو سلب کرده ایم.

مقال‌ها

ما ساقَ إِلَّا حَمِيداً

جمله‌ی منفی (مستثنی منه مذکور است)

لَا نَجِدُ فِي هَذَا الْعَصْرِ إِلَّا الشَّاعِرَ الشَّورُوِيَّ.

جمله‌ی منفی (مستثنی منه مذکور است)

تَنَاهٍ كَاظِمٍ قَصِيْدَه را حَفْظَ كَرَدَ.

ما حَفِظَ الْقَصِيْدَه إِلَّا كَاظِمٌ.

جمله‌ی منفی (مستثنی منه مذکور است)

عربی دوازدهم

منوشه دوم

۱) یکی از راه‌های تشخیص اسلوب حصر از استثناء، مرفوع آمدن مستثنی است.

مثال: **ما خَرَجَ عَنِ الصَّفِّ إِلَّا الطَّالِبُ الْمُشَاغِبُ.**

مرفوع

۲) برای تشخیص استثناء از حصر باید به عبارت قبل از «إلا» نگاه کنید؛ اگر نقشی ناقص بود و حذف شده بود به این معنا است که مستثنی منه در جمله حذف شده است.

۳) استثناء در جملات منفی هم می‌آید و راه تشخیص آن از اسلوب حصر وجود مستثنی منه است؛ اگر مستثنی منه در جمله وجود داشت اسلوب جمله استثناء است.

فن ترجمه:

طریقه ترجمه کردن اسلوب استثناء:

برای ترجمه کردن جمله‌هایی که **إلا** در آن‌ها هست و در جمله‌ی پیش از آن مستثنی منه وجود دارد از واژه‌ی «به جز» استفاده می‌کنیم.

هو يَقَرَأُ الصَّحْفَ إِلَّا الأَخْبَارُ الْيَابَانِيَّةُ. او روزنامه‌ها را می‌خواند به جز خبرهای ورزشی را.
كَتَبَ كُلُّ التَّلَامِيدِ دروسَهُمُ إِلَّا صِدِيقِي. همه‌ی دانش آموزان به جز دوستم درس هایشان را نوشتنند.

طریقه ترجمه کردن اسلوب حصر:

برای این کار، جمله‌ی منفی را به صورت مثبت با آوردن واژه‌ی «تنها» ترجمه می‌کنیم. (مثال ۱) و یا فعل را به صورت منفی و با آوردن «کسی جز، چیزی جز» ترجمه می‌کنیم (مثال ۲).

ما حَفِظَتِ الْقَصِيَّةَ إِلَّا كَاذِبٌ.

ما شَاهَدْتُ فِي السَّاحَةِ إِلَّا صَادِقًا.

